

ab omnib⁹ reliquijs peccati munda. vñ angelus ad virginē
Lu. i. Spūsanct⁹ supueniet in te. et virtus altissimi obūbra-
 bit tibi. qđ ex te nasceť sanctū vocabit⁹ filius dei. tamen vt di-
 cit ipse aug. si in cruce mortuus fuisset ad vñ. senio defeciss⁹
 frigus ergo calorē famē sitim et alias hūanas pualitates pa-
 ti poterat. et sic habu-
 it corp⁹ passibile. Su-
 it aut⁹ hoc congruū
 qđ nostros defect⁹ as-
 sumeret. ppter iusti-
 ciam satisfactionis.
 quam p nobis facie-
 dam assumpserat. vt
 p nobis pfecte satis-
 faceret p penalitates
 carnis nre. Item p-
 pter fidem incarna-
 tionis. sine his enim
 penalitatib⁹ huma-
 na natura hoīd⁹ no-
 ta nō fuisset. Itēz p-
 pter exemplū patien-
 tie nobis pbandum
 ad tolerandas pena-
 litates carnis hūane
 a **A**nimā. non spū
 vitalem tñ. de cele.
 mīf. in quadam. vbi
 pluribus auctori-
 tibus pbat⁹. quod
 hic d⁹ vera anima d⁹
 b **R**ationalem. nō dicit⁹ sensitīuā vel vegetabilē tñ. de qđ⁹
 c **E**x tpe. qđ tps satis notū est. et ab hac **p**te. p. dicit⁹.
 incarnationē computat⁹ qđā annos dñi. xxxij. di. in noie dñi. i.
 pñ. aliā a natiuitate. et d⁹ hoc in spe. d⁹ instrū. edī. in pma colū.
 Dubitari posset de tpe incarnationis qre tūc et nō pñs vel tar-
 dius. canoniste dicit⁹ satis ē dicere cū paulo. **A**ltitudo diui-
 tiarum et. ad **R**oma. xi. in fi. de pe. di. iij. si ex bono. nam et
 in pñte miserētis ē qñ et qñtū misereri velit. facit de pe. di. ij.
 si enī inq̄t vltra mediū. **N**. sicut. et qđ nō. qđ cle. vel vo. c. ij. Di-
 cunt tñ theologi qđ certū est nō fuisse pueniēs ante pctñ deū
 incarnari. cū opus incarnationis pñcipalit⁹ ordinē ad abolitio-
 nem pctñ. et vt d⁹ **L**u. v. nō sanis sed infirmis op⁹ est medico.
 nec vñt vocare iustos sed pctōres. ij. q. i. multi. de pe. di. i. li.
 benter. Itē nec fuit pueniēs statim p⁹ pctñ deū incarnari. cū
 enī ex supbia p cñm pueniēset. sic liberādu erat hō. vt hūilita-
 tus recognosceret se liberatore indigere. qđ mag⁹ pñlio dila-
 tū fuit. vt cognita sui infirmitate hō clamaret ad medicum. et
 gñe posceret auxiliū. ad finē hō seculi nō debuit differri. vt d⁹
 inspectione hūane nature. p incarnationē pueniret gradatim
 ad pfectionē glorie in fine seculi. Itē fuit equū post datā legē
 mosaicā. et pphetiā. quā multi spernebāt. iustificari deo ge-
 nus hūanū p incarnationē. et tpe gñe. qđ si dilātū fuisset ad fi-
 nem seculi. forsā reuerētia et noticia dei et mor⁹ honestas in
 terris fuisset abolita fuit etiā hoc pueniens ad manifestandam
 diuinā virtutē saluante p fidem pteriti pñtis et futuri. vt
 d⁹ **V**irginali. qre de maria no. ber. s. e. ti. sup **R**ubrica.
 virgine et nō de alia voluit incarnari. Dicit⁹ sancti qđ sicut ex
 supbissima nar⁹ est morib⁹. sic p pñū ex hūilissima inchoari de-
 buit medicina. vñ verso noie eue. ipsi **X**gñi dictū est aue **L**u.
 i. Item sicut ad summā hūilitatē dei fili⁹ voluit incarnari. sic
 summe hūilem eligere voluit. in qđ et a qđ tanta deberet hūili-
 tas inchoari. vñ ipsa in cantico suo dixit ibidē. **R**espexit dñs
 hūilitatē ancille sue. tertio qđ vt qđā refert historia pma ipsa
 fuit qđ deo virginitatē obtulit vñ qđ nouū doni gen⁹ obtulit.
 nouo et inaudito dono debuit honorari. In cōiugium aut⁹ io-
 seph cōsensit in iunctu spūsancti ad celandū mysteriū. qđ dic
 vt. xxvij. q. ij. s. ij. et c. inuenta.

animam⁹ intellectuā seu ratio-
 nale⁹ ipsum corp⁹ vere p se et
 essentialit⁹ informātem assūm-
 pisse ex tpe in virginali thala-
 mo ad vnitatem sue hypostas⁹
 et psonē. et qđ in hac assumpta
 natura⁹ ipsum dei verbū p oī-
 um⁹ opanda salute nō solū af-
 figi cruci et in ea mori voluit.
 sed etiā emisso iam spū pfora-
 ri lancea sustinuit lat⁹ suū. vt
 exinde pfluētib⁹ vñdis aq⁹
 et sanguinis formaret⁹ vnica et
 imaculata⁹ ac virgo sancta mī
 ecclesia pñx christi. sicut d⁹ la-
 tere pñi hoīs soporati⁹ eua si-
 bi in pñgiū est formata⁹ vt sic
 certe pñmi figur⁹ et vñtis ade qđ

e **T**halamo. i. cubiculo vel vtero.

f **H**ypostasis. greci eodē mō vtunt⁹ hoc noie hypostas⁹ quo
 nos vtunt⁹ hoc noie psona d⁹ hoc noie. i. sen. xxiij. et xxv. di.
 hypostasis aut⁹ cōponit⁹ ab hypos qđ ē sub et stasis qđ est sta-
 tus vel stans. et d⁹ hypostasis suba intellectuā sine forma. s.

pñordialis materia
 et ē qđ substantans. qđ
 hz substantare oīb⁹ acci-
 dentib⁹ et oīa accidē-
 tia ad se rēcipit. a nul-
 lo tñ format⁹ s. h. g.
 g **N**atura. s. f. ve-
 ra hūana. Jo. an.
 b **Q**uam. qđ ad suffi-
 cientiā s. qđ ad effica-
 ciā p pñdestinatis tñ
 d⁹ hoc d⁹ cōse. di. ij.
 semel. ij.

i **C**ruce. i. hui⁹ pas-
 sionis mēoriā videm⁹
 i singul⁹ pñctaribus
 ecclesijs depictā cru-
 cez i altū crigi. et cele-
 biam⁹ etiam festū in
 uētiōis ipsi⁹. d⁹ cōse.
 di. ij. crucis. Dicit⁹
 aug. crux qđ erat sup-
 plicii latronum. nūc
 transit ad frontes im-
 peratorum. si tantū
 honorem deus con-

tulit supplicio suo qñtum cōferet seruo suo. **I**nt⁹ alias fuit qđ
 duplex cā qre christ⁹ crucis mortē elegit. pmo vt i illa pen-
 dens i aere se int⁹ deū et hoīez mediatorē oñderet et sic no. f.
 ad **T**imoth. ij. et x. di. qñ. scđo vt dāna qđ obuenerāt p lignūz
 pñtis pñtib⁹ vñtib⁹ p lignū crucis restaurar⁹. tertio vt diabo-
 lum qđ p lignū vincebat. p lignū suparet. et hec duo gre. expri-
 mit in pñtione d⁹ cruce. qđ salutē hūant generis et. de qđ d⁹ cōse.
 di. i. inuenim⁹. et qđ d⁹ rel. et ve. san. si dñs an mediū. qñto vt eui-
 dent⁹ oñderz p qđ restaurādis patiebat⁹. s. p supbis āgeloz
 ruinis replēdis. p iustis d⁹ limbo educēdis. p amicis colligē-
 dis et adiūuādis. p inimicis recōciliādis. pñm dēst⁹ p bra-
 chiū supi⁹. scđm p inferi⁹. tertiu⁹ p dextz. qñtū p sinistrz. **S**erē
 etiā crux qñtuor genera ligz habuiss⁹. s. cedz i stipite. palmas
 i palo p longū. cyprissū i lig⁹ ex trāserfo. oliuā in tabula sup
 crucē loco qñti brachiū et dat⁹ **X**pus. **L**ig⁹ crucis palma cedrus
 cyprissus oliua. Et quō pñtates ligz bñ cōueniāt. instāt theo-
 l. **H**or. de cōse. di. ij. timorem. logi. qđ omitto.

l **P**rofluentib⁹. sepatim. de hoc de cōse. di. ij. c. i.
 m **A**que. et fuit vera aq⁹. d⁹ qđ satis de cele. mīf. in qđā. et fuit
 aq⁹ regeneratiōis et sanguis redemptiōis. vt ibi.

n **E**t imaculata. ad **E**ph. v. ante fi.

o **S**ic. ponit figurā quā etiā inducebat host. de cele. anif. in
 p **S**oporati. g dormitio ade et mors christi qđā **N**. p hoc
 cōueniūt in figura. sic cōueniūt i figura vigiliāz et viuens. si d⁹
 latere g viuētis debuiss⁹ formari cōiug. cōtra d⁹ latere vigi-
 q **F**ormata. **S**en. ij. lantis fuisset eua formata

r **A**postolū. ad **R**oma. v. post mediu.

s **E**zechiel. i. c. et xvij. in pñ. io. gre. i. iij. omel. sup ezech. d⁹
 vñtōe qñtuor aīaliū habētū facies diuersas. s. homis leonis
 bouis et aqle. diē qđ iure vel vere p hoīem figurat mattheus
 qđ cepit ab hūana generatiōe. **M**arc⁹ p leonē. qđ cepit a cla-
 more in deserto. **L**ucas p vitulū. qđ cepit a sacrificio. **J**oan-
 nes **N**o digne p aquilam. qđ cepit a diuinitate christi sic enim
 aqle cūctis aīb⁹ alti⁹ volat. et irreuerberatis oculis sol⁹ ra-
 dios int⁹et. sic iste alti⁹ ceteris ascēdit. qđ dicit⁹. **I**n pñcipio
 erat verbū et **X** bñ erat apud deū et d⁹ erat **X** bñ. vñ in ipsam
 diuinitatis subz intēdit qñ more a hē oculos fixit in solem.

Dixit. xij. c. ad fi. et ad lram h ponit textus euangelij. que-
a. Scioz. f. aug. sup io. sermoe. cxx. et glozare no est mci.
xv. de ci. dei. c. xxvi. ipse. et amb. sup epla ad Ro. et theophili
b. Doctoz vt thome. iij. pte. q. lxi. arti. v. scoti su. sup io.
per. iij. sen. Seret etia q tpe p alij pgregati fuerit ad h theologi
doctores p clemene
q hoc tenuerut.

Dixit. de ba.
maiores in pn. cu su-
is pcor. no ob. lxxx.
vi. c. ij. vt ibi. no.

Aperuit. seqbae
in pstitutiōe p alij et
am correcta et in au-
diētia publicata. vt
dicit in pbenio q te-
xtus matthei q dice-
bat in quibda libris
antiqz sub alio ordi-
ne hoc narrare p an-
ticipatiōe intelligi et exponi debebat. h remouit Joā. forte
ex eo q ille textus in mattheo cōfē nō habet. et anticipatio dici-
tur ab an. et capio cū. f. an capif vel ponit postponēdū. s. d re
scrip. cam. s. qrit qd valet ad fidē h disputatise. qd h dē d h
ordine. sine dubio pūx christi ecclesia q regit a deo gēitos ita
formari poterat p plagā et vndas fluētes christo viuēte sicut
christo mortuo. nec in h disputatio hec respicit fidē. s. opio h
dānata detrahāt miraculo. euidentē enī fuit miraculū hoc de
corpe mortuo qz de viuo manasse. Itē detrahāt figurā hic po-
site vt. s. dixi. Itē detrahāt fidē io. euā. q vltimū euāgelij su-
um scribēs notabilē expēdit hūc ordinē et his respectibz p cill
e. pporo scda ps q duo facit unū hūc ordinē approbat.
pimo qndā opiniōe reprobat. scdo illā pīnaciē tenētes here-
f. ppositiōe. vtiū theologi et artifice h vbo ticos iudicat
q etiā nos vtimur. d cōfē. c. i. vbi d hoc satis li. vi. fateat autē
qz et credit id qd ponit d iureiu. c. vl. e. li.

In dubiū de hec. dubius.

Intellectus. d sensitiua enī et d vegetatiua non fuit opio
sensitiua enī q sentim? p sensus corporeos certū est q corru-
pitur corpe corrupto et sic nō pōt dubitari quin sit de corpis
forma. Idē de vegetatiua q vegetatiū nutrimur et augmentū
sumus. in pima cōscam? burtis. in scda etiā plātis. s. de in-
tellectiua vel rōnali fuit pīa opiniō. q precipue fundabat su-
per rōne pdicta. Cū enī nō vniū dico accidentalit. sed p se et
essentialit sit inseparabilē vniū. q forma nō pōt esse sine mate-
ria pīa. sed oīa intellectiua cū sit incorruptibilis remanet
corrupto corpe corpi nō vniū. q nō vniū corpi vt forma p se
et essentialit. s. ante q hūc inductiōi rīdeā est sciēdū. q opi-
nio h approbata p q facit d cele. mis. in qdā. sic pbat hz phz
vij. meth. Dīa sumit a forma rei. s. dīa pstitutiua hoīs ē ra-
tionale qd de hoīe dō rōne aīe intellectiue. q ipsa ē hoīs for-
ma. Itē demonstrat ex rōe spēt hūane. natura enī rei oñdī ex
ipsi opatiōe. pīa dō opatio hoīs in qntū hō est intelligere
oportet qz fortiaē spēm fm illud qd ipsi opis est pncipiū
fortis aut spēm vniū qd qz p pīa formā. ex q relinquit q pī-
cipiū intellectiū vel aīa intellectiua sit pīa homīs forma.
Sed aduertendū q qnto forma est nobilior. tanto plus dīa-
bitur materie corpali et min? ei imergit et plus eā excedit sui
virtute. vñ aīa vegetabilis plus qz forma metalli. sensibīl pī?
qz vegetabilis. Intellectual ergo i nobilitate vltima intm ex-
cedit in hoīe materiā corpale. q hz aliqū opatiōe et virtu-
tem in q corpora materia nō cōicat. q virt? dō intellectiua.
Demonstrat etiā id Arist. ij. d aīa qz id q pīū aliqd opat est
forma illi? cui opatio attribuit. sicut q pīo sanat corp? est
sanitas. q pīo scit aīa ē scia. sanitas ergo ē forma corporis et
scia forma ē aīe ad corporis vniōe. Secūdo inducebat id qd
dicit phs. iij. d aīa. aīa ergo ē forma corporis. et scia ē forma
aīe. Tertū est aut q pīū q vniū corp? ē aīa. et cū vīa manife-

stetur fm diuersas operatiōes in diuersis gradibz vīuentiū.
id quo primo operamur vniū quodqz illoz operum vite ē ani-
ma. Anima enī est quo primo nutrimur sentimus et moue-
mur scdm locum. ergo similē id quo primo intelligim? siue
dicatur intellectus. siue anima intellectiua. est forma corpo-

neim tenuisse. narrādo qz chri-
sto iam mortuo vñ militū lā-
cea latus eius apuit. **D**oz-
ro doctrinā oēz seu positionē
temere asserentem aut verten-
tem in dubiū. q substantia
anīe rationalis seu intellecti-
ue vere ac p se hūani corpis nō
sit forma. velut erroneam ac

ris. et negans oportet
qz iueniat quō ista ac-
tio ei pueniat. experi-
tur enī quisqz seip-
sum esse qui intelli-
git. Attribuit autem
actiō alicui tripliciē.
vt patz. v. phys. aut
fm se totū. sicut me-
dicus sanat. aut fm
partem sicut hō vī-
det per oculum. aut
per accidēs. sicut dī-
cimus q album edī-
ficat quia accidit edī-

ficatori esse album. Cum ergo dicimus andream intelligere.
certum non est hoc sibi attribui per accidēs. cum hoc inqntū
est homo de ipso essentialit predice. ergo aut oportet dicere
q intelligat fm se totū. qd etiam posuit plato dicens homi-
nem esse animā intellectiua. aut dicere oportet q intellectus
sit aliqua pars ipsius anīe primū stare non potest. quia idē
ipse homo est qui percipit se intelligere et sentire. sentire dō
non potest sine corpore. vnde oportet animā sensitiua esse ali-
quam hominis partem. Relinquit ergo q intellectus q an-
dreas intelligit sit pars ipsius andree. ita q intellectus aliq
modo ipsi corpori vniatur. Et licet aliqui dicerint hanc vniō
nem per spēm esse intelligibilem que duplex habet subiectū.
intellectum possibile et fantasmata. alij autē q intellectus vt
motor vniatur corpori. quod vniū esse patet multis rationi-
bus et iste due sufficiant. Intellect? non mouet corpus nisi p
appetitum. cuius motio non pīsupponit opatiōe intellectus
Non ergo ideo intelligit. a. quia mouet ab intellectu. sed po-
tius e contrario quia intelligit. ideo ab intellectu non mouet
concludit ergo q vniū vt essentialis forma. Item si anima in-
tellectiua se haberet vt motor. certum est q nautis potest esse
sine nauta. q se habet ad cam vt motor. ergo etiāz posset esse
q christi corpus humanū sine anima sumplissz. qd est contra
fidem. s. c. c. et s. e. firmiter. Cum ergo principalit incarnatio
ordinetur ad salutem anīe. inutilis fuisset incarnatio si ani-
ma non esset essentialis corpis forma. et per h vides rationēz
quare opinio hic dānata iudicat heretica. qz est d fidez incar-
nationis. est etiam d fidem resurrectionis. habet enī fides q re-
surgemus cū corpibz que nūc gētam? vt patet. e. ti. c. firmē
in fi. prime partis. sed si aīa non esset essentialis forma corpo-
ris. ad qd resurgeret corpa non viderem? Tenentes opi. h re-
pbatam primo inducebat qd in pn. dixi. Ad qd rīdeat. q fm
se puenit aīe corpori vniū. sicut fm se puenit corpori leui sur-
sum esse. et sicut leue manet cum a loco. pīo fuerit sepātum
cū aptitudine et inclinatiōe ad pīum locum. ita aīa huma-
na manet in suo pīo esse cum fuerit a corpe sepata habens
aptitudinē et inclinatiōe naturalē ad corpus vniōe. Secun-
do inducebat qd dicit phs. iij. de aīa. q intellectus est separ?
et q nullus corpis est actus. ergo nō vniū corpori vt forma
Sed dic q phs intelligit sepātū. quia intellectus non est vir-
tus alicuius organi corpalis. sicut virtus visiva oculi. pīat
etenim q intelligere non est actus qui posset exerceri p aliqd
organū corpale sicut visio sed est in materia inqntūz ipsa aīa
cuius ē hec virtus. est hoīs forma et termin? generatiōis hu-
mane. Et q sit in materia pbat. ij. phys. qz hō generatōis hoīem.
dicit ergo anima intellectiua separata fm virtutē intellecti-
uam que nō est alicui? organi corpalis. Et sic etiam rīdeat ad
id quod tertio dicebant. q si intellectus vniū corpi vt for-
ma. cum omne corpus habeat determinatā materiā. sequere

tur q intellectus haberet determinatā materiā. & sic non esset cognitiuus oīum. qd est contra rationē intellectus. Sed dico q hoc pcederet si virtus intellectiua esset actus organi corporalis. fateor enī q actus illos visus cum oculo. tactus cū manu & similes bene oportet limitari ex materia. sed cum aīa intellectiua his organīs non vtratur. limitatiōi non subiaceret. Dicebant quarto q cum anima sit quid subsistens & habeat esse sū se. ergo alius forma esse nō potest. quia forma dat aliud quod esse. & sic eē forma non est ipsi? forma sū se. anima ergo intellectiua hīs esse sū & sūz subsistens non vni? corpi ut forma. Ad qd respondetur. q anima intellectiua illud eē in quo subsistit communicat corporali materie ex qua materia

et anima intellectiua sit vni. ita qd illud esse qd est totius cōpositi est etiam ipsius aīe. qd non est in alijs formīs que non sunt subsistentes. & ppter hoc aīa humana remanet in suo eē destructo corpe. non aut alie forme. Curiosus q h pleni? disquirere vellet. videat in sum. Tho. pre. i. q. lxxvi. in prin. a. Catholice fidei. qd sequit? & postpositū fuit ut euitaretur hiatus qd ppter in rhetorica dī. cū vocalis eadē sequit? vob. b. Pertinaciter. ptiacia in malo. pseuerantia calem. in virtute. unde pertinax valde vel imprudent tenens. durus irreuocabilis. indocilis obstinat? & idem verbū. f. de visuris c. Ad h. tertia ps. pmo ponens ex graui. s. penulti. de esse baptisim. secūdo de ipsius effectu. d. Unicu. qre sic dicat habet de pse. di. iij. aliud Jo. an. e. Unus. ad Ephe. iij. habetur d hac triplici vnitare. & f. d. excef. pla. frequens ad fi. & f. de sen. ex. c. i. & ut dicit Amb. li. de tri. & exponit mgf. i. sen. xxiij. di. circa prin. cum vniū dicimus deum. vnitās excludit numerū deorum. nec qntitatem in deo ponit. quia nec numerus nec qntitas in deo est. f. Deus in hoc verbo ponit causam efficientē baptisim. g. Unica. licet spē differat. qd dīc vt no. ber. s. e. ti. sup ru. h. Confitendū. vñ in symbolo dī. piteor vñ baptisima. i. In aqua. causa materialis. k. In nomine. causa formalis. l. Perfectum. sine pnia exteriori. de pse. di. iij. sine pnia. m. Remedium. causa finalis. Jo. an. n. Theologi & canoniste. de h de pse. di. iij. nihil. & c. puuli. o. Opiniones. Est sciendum q primo fuit opinio donatistarum. q paruuli inutiliter baptizabant. que reprobata est. et ad ipsorum rationes est responsum de bap. maiores. Sed ibi dubium est relictum. an paruulis infundant virtutes & gratia. quod hic soluitur. Est ergo hic sciendum q quorundā fuit opinio. q pueris nullo modo dantur virtutes in baptismo sed solum ab originali mūdantur. sed postea qn decedunt vlt qn pueniunt ad etatem adultam eis virtutes infundunt si seruient innocentia. Hanc cōiter theologi reprobāt per id quod habet Ecclēs. xi. quod sonat illud quod habetur. xxv. di. q. lis in prin. quare si pueris ante mortem non fuerint concessę virtutes. & gratia informans in morte non conferentur. & sic non saluabunt. quod est falsum. Error autem huius opiniois videtur fuisse ex ignorātia discernēdi habitum ab actu. Alij dixerunt q pueris dantur virtutes & gratia. non tamen in seipīs. sed in sua radice. s. caractere sacramenti. cui? vir-

tute cum venerint ad perfectam etatem & cum perfectis organīs solute fuerint potentie. psequuntur gratiam & virtutes. Et Aug. videbatur miscere hanc opinionem prime. de conse. di. iij. nihil. Sed q hoc esse non possit patet. quia si puer verteretur in furiam ante perfectam etatem potentie in eo nō sol-

christo regenerāf est sicut vn^{us} deus ac fides vnica ab oīb^{us} fideliter confitēdū qd celebra tum in aqua in noīe p^{ri}is & filij & spūs sancti. credim^{us} esse tā adultis q paruulis cōiter pfectum remediū ad salutem. Tercum quia qtuor ad effectū baptisim i paruulis reperit^{ur} doctores qdā theologi opinioes cōtrarias habuisse qbusdā ex ip^s dicētib^{us} p virtutē baptisim paru^{us} qdem culpā remitti sed grāz nō cōferri. alijs econtra

nerentur & ita nūq haberet virtutes exp^licite. Item q potē tie sint aliquo impedi mento ligate non impedit habitum s actum. quia dormiē tes & vinolenti habi tus habent. sed līga os. Tertia fuit hec opinio approbata. vt virtutes & gratie dentur in habitu li gato ppter peritiāz sicut in dormiente ppter somnū. sed dis cedente puericia in clinant ad bene ope randum nisi aliquid spūritui sancto resi stat. Et habetur d h

figura. i. Reg. xvij. vbi dauid paruulus armat^{us} armis saul regis non potuit eis vi contra goliam. sic puer in baptismo armatus gratia & virtutib^{us} propter imbecillitatē illis vi nō potest quo ad actum. & q hoc sit verum patet quia cum pue ri sic adult^{us} p baptisimū efficiantur membra christi. necesse est q a capite recipient fluxum vel fructum gratie & virtutis. cuius influxionis non est impedimentū ex parte dei. qui omēs vult saluos fieri. & ad agnitiōē veritatis venire. f. ad ti. ij. et s. de bap. maiores. N. absit. nec ex parte gratie que ex vi sacramenti omnibus pfecto est. facit de pse. di. iij. sine penitētia nec ex parte sacramenti quod pro omnib^{us} institutum est. nec ab illo vllus excluditur. vt in decre. maiores. N. cū ergo. nec ex parte paruuli qui nec resistit nec resistere potest infusione gratie. nec curamus ipsius reluctantia vel gemitum in bap tismo. de pse. di. iij. cum videmus. & c. se. nec ex parte eccle sie in cui^{us} fide saluatur. & que nulli claudit gremiū. de heret. super eo li. vi. nec aliquem decipit. xxvij. q. i. de viduis. d. do na. per tuas. Huic autem opinioni approbate non obstat q habitus virtutum habilitat ad actum. sed pueri non sunt habiles ad agendum que sū virtutes sunt. ergo non recipiunt habitum virtutum in baptismo. Nam dico q habitus facit habilem ad actum tollendo inhabilitatē que est ex impfectio ne potentie. non que est ex parte corporis. vt patet in dormi ente. Nec obstat quod dicitur in noua influētia oportere. q recipiens vel influens aliter se habeat nūc q prius. sed ani ma pueri baptisati non alio modo se habet in instanti post ba ptisimū q prius. quia caret vtroq tpe vsu liberi arbitrij. Item nec deus influens aliter se habet. Concluditur ergo q pueri etiam baptizati gratiam & virtutes non recipiunt. Ad quod respōdetur. q licet agens pncipale sit immobile. agens instrumentale aliter se habet nūc q prius ad puerum. qz nūc et non prius baptizatur. ex quo etiā sequitur q aliter se ha bet baptizatus. quia nūc & non prius impressus est charac^{ter} in ipso. Item constat q sine aliqua sui mutabilitate deus si ne sacramēto posset gratiā conferre. vt patet in scitificatis in vtero. de renūcia. nisi cum pridem in principio. Curiosus etiam videre posset in thoma. iij. senten. di. iij. & in. iij. par te summe. q. lxxvij. & lxxix.

a Virtutes de theologicis nō ē opio inter modernos s; de moralib; sic. vt f. vica. dicunt at virtutes quasi viz tuētes et p seuerantes a vicis. de pe. di. ij. illa aia. et c. se. jo. an.

b Informas gra. hac multi theologi dicunt eē idem in re q habit; charitatis. itū q; charitas et gra hnt eadē opationes. tū q; dicit Aug. xv.

de trim. c. lxxviii. lo-
quens de charitate
nullū est isto dono ex
cellentius. Sed omī
dono distincto a gra
ipa gra excellētor ē
tū q; si sic distingue-
rent possēt a dei vir-
tute separi et sic aliq;
eē deo grat; s; n cha-
ritas et eōuerso. Alij
vero dicūt q; gra est
habitus q; fundat in
essentia aie. charitas
vero est aliū hitus
q; fundat i volūate.
c Ad habitū. de si-
milib; de bap. ma-
iores. x. quāuis. in
i. glo.

d Quibus etiā fide recipientib; quo ad characterē et grām
gratis datā. sed nō ad grām facientem gratū nisi cū fictio illa
recesserit. de conse. di. iij. tunc valere. et c. penul.

e Sanctoꝝ doctoꝝ modernoz. de sanctis habem; aug. s;
iulianū. li. i. de baptismo puuloꝝ doctores hēmus mēm. iij.
sen. iij. di. in prin. et ibi Alex. Alber. et Thomā apti. et breuē
oēs theologi moderni in h; cōcordant q; ad virtutes theologi-
cas. s. fidē spē et charitatē sed d; virtutibus moralibus vt iu-
ficia fortitudine rpatia prudētia et alijs de quibus. xxvii. q.
i. s. ex. bis. bñ discordāt moderni theologi. Thomas enim et
sui tenent etiā morales infundī. nā vt dicūt morales acquisite
nō ordināt ex se i vltimū finē. nec inclināt q; hō sit bñ mobil
a spūsancto. q; ē fateri illas infusas. Sed q; tenēt priūm. rādēt
ad hoc q; morales acquisite cōiuncte charitati que est forma
virtutū vtrūq; sufficienter pagunt. et sic non ē necesse ponere
eas infusas. Inducūt etiā isti illud pbi. q; frustra sit p. plura.
et. vt dixi in prin. c. sed p virtutes morales acq̄sitas pōt bñ
cū theologicis finē suū acquirere sine moralib; infusis. ppi
um enī est charitati nos deo vltimo fini cōiungere. Est enim
fm aug. rectissima affectio q; nos deo cōiungit. q; nō requirit
infusis theologicis q; alie virtutes morales infundant. Itē
si puulis infunderent. q; et adultis. sed experimur q; adultus
nō fide baptizatus nō plus se sentit sobriū prudentē rpatū
vel iustum q; prius. q; si infunderent sentire debēt ex q; etas
nō impedit. cū virtus moralis sit habitus inclinās p modū
nature. q; fm pbi. ij. et ibi. virt; ē q; habentē pficit et op; eius
bonū reddit. q; cū sacm baptismi sit cōe oia gratis donans.
videtur q; non infundatur adultis nec paruulis.

f Eligendā. ergo illam sequi tenentur. de hoc. eo. ti. c. vno.
li. vi. in. vi. glo.

g Abates. Casus. maior prelatus pro membrīs suis
etiā si sunt de mensa reum cōuenire non potest per
rescriptum aplicum nisi vbi possent administrato-
res membrōꝝ contrafaciens in expensis et interesse pun-
tur. et processus est irritus. Et sunt due partes. in prima du-
plex prohibitio. i. secūda ibi si quis. duplex pena. s. iuris et ho-
minis cām dedit psoni fraud q; sepe cōmittebat ad decr. sta-
tū. s. c. li. vi. q; si prior alicui dom; bon. dio. s; me bon. i-
petrare volebat. habebat necesse ipetrare bononie s; si plus
expediebat vel placebat ei me puenire ferrarie impetrabat
ibi rescriptum sub nomīne maioris. puta camaldulen. cister-

clensem carthusiē. et filis cui suberat illa domus et sic quasi
actor et reus eēnt diuersaz dio. fiebat cōmissio in loco vicino
dio. bon. f. dictā. et constat q; hoc multū frequētabat ad exclu-
dendā dio. rei. Eodē mō si dom; erat ferrarie me bon. conue-
niebat ferrarie ipse maior. quod prior loci non potuisset.

eligendam. Clemens.
v. in concilio vienci.

De rescriptis Rubrica.

Abates aut alijs
Religiosi quibuscumq;
Administratiōib; p-
sidentes occasione
prioratum seu aliorum locoz
subditorum eisdē nullū aucto-
ritate litterarū ap. s. vl legato-
rū ipsius quomodolibet vale-
ant conuenire. nisi vbi et co-
ram quibus prioratū et lo-
corum ipsorū priorib; aut alijs
gubernatorib; hoc liceret

g Abates. solent
isti vocari p̄s ab-
bates. s. de reg. c. fi.
h Alij. hoc nomen
non sp positionez si-
gnificat. facit de hoc
s. c. ti. c. sedes. in. iij.
glo.

i Presidentes. vt
magistri hospitalis
cruciferorum. et his
similes. idem si deno-
minēt priores vt ca-
maldulen. vel mini-
stri vt in ordine mio-
rum vel quodcumq;
sit nomen presidenti
um tali loco vel ordi-
ni cui subūt hec mē-
bra. Et late intelligas
litterā siue sint plati
ordinum vt predicti

siue sint plati monasteriorum habentium membra. vt nouan-
tulanum. pōpōstianū. fructuariensem et his similes. Et licet nō
intellegerit vt puto de presidentibus capitulis. puincialibus
monachoz. de quibus. de sta. mo. in singulis. et c. ea q; illi. n.
nō impetrāt p monasterijs. puincie. si tñ daret q; impetrare
possent locū h̄er q; hic d; ex idēitate rōnis. et licet de reli-
giosis loquatur. idem tamē de secularibus q; sili mō p̄sident.
sed q; id rāz hoc frequētatū. iō de religiosis loquitur.

k Occasione. si enim cām propriam vel capituli talis prela-
tus agere vellet et pro illa impetrare. tunc nō haberetur con-
sideratio loci vbi situm est membrum.

l Legatoꝝ vel delegatoꝝ. s. eo. statutum. s. in nullo. li.
vi. De inferioribus ordinarijs nō est dubium cū in eis locum
non habeat decre. statutum. sed id q; habetur de offi. or. cū
epl. et c. vt litigātes. li. vi.

m Conuenire. in actore loquitur non in reo. hinc ē q; si ego
bon. pro membro bon. volo conuenire ipsius membri maio-
rem qui est dioce. aretie non potero impetrare bon. s; aretj
vel in loco vicino infra dietam. fm formā decre. statutum. s.
cum autem. Adēitas enī qua hic idem fingitur administra-
tor membri et suus maior. in reorum fauorem inducta in eoz
grauamen retorqueri nō debet. de re. iur. q; ob gratiam. li.
vi. cum suis concor. Priorem autē illius membri bene cōue-
niam bon. vt ibi. s. cūz vero. et quod prius dixi procedit hoc
posito q; etiā in realib; consideretur loc; domiciliū. vt no.
in preal. s. cum vero. in glo. olim dicebamus.

n Coram quibus. de loco erat dubium. de personis nō. s; for-
san hoc intendit q; si is qui impetratus a priore loci pote-
rat recusari etiā recusari poterit impetratus per maiorem
ordinis. facit quod scripsi de of. dele. c. infinuante. Hoc scias
q; licet prior domus propter excōem repellere ab agen-
do. iste maior non repellitur qui excōmunicatus non est. solū
enim personas coram quib; et loco in quib; sit conuentio de
terminat hec littera.

o Liceret. agere enim possent et defendere q; diu administra-
tiones tenēt quis sint obediētiarj. de hoc satis et quis cui p-
feratur. no. post Inno. et Hosti. de iudi. cum deputati. de re.
spo. olim. id ē de test. cum olim. de re. domi. cum venerabi-
lis. vbi no. Inno. ad fi. q; quando in casu defensionis iudex
procedere debet ad missionem in possessionem. hoc nō faciet
etiā si vt us sit cōtūmax. nisi omnes vocent alle. ff. de eue.